

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobkyně: **Mgr. Ing. P. K.**
bytem X

proti žalovanému: **Úřad městské části Brno-Líšeň**
sídlem Jírova 2609/2, Brno

o žalobě proti územnímu souhlasu žalovaného ze dne 7. 11. 2022, č. j. MCLISEN 10597/2022/2700/ZRU, sp. zn. STP/09458/2022/ZRU,

takto:

- I. Územní souhlas Úřadu městské části Brno-Líšeň ze dne 7. 11. 2022, č. j. MCLISEN 10597/2022/2700/ZRU, sp. zn. STP/09458/2022/ZRU, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný na základě oznámení oznamovatele Technické sítě Brno, a.s., vydal územní souhlas pro umístění stavby „Nové veřejné osvětlení, Brno, ul. Kotlanova“ na pozemcích

47/2023

parc. č. X, XA, XB, XC, XD a XE v katastrálním území X (dále jen „stavba“). Územním souhlasem se v prostoru mezi bytovými domy X a Y umísťuje sedm nových stožárů veřejného osvětlení výšky 5 metrů a vyměňují se tři stožáry ve stávající pozici. Žalobkyně je vlastníkem bytové jednotky č. X umístěné ve 2. NP domu č.p. X stojícího na pozemku parc. č. XE a spoluvlastnického podílu na společných částech domu na adrese X.

II. Žaloba

2. Proti územnímu souhlasu se žalobkyně brání žalobou. Uvádí, že umístěním stavby se podstatně mění poměry v území, neboť se umísťuje sedm nových stožárů veřejného osvětlení výšky 5 metrů přímo před okny bytových domů namísto dostačujících stávajících tří stožárů na východní a západní straně zmíněného pozemku parc. č. XB. Jeden ze stožárů veřejného osvětlení se nachází ve vzdálenosti 1,8 metru od oken obytných místností bytu žalobkyně cca 1,1 metru nad úrovní podlahy místností (po instalaci svítidla tato vzdálenost bude ještě menší, cca 1,5 metru). Žalobkyně poté popisuje negativní důsledky umělého osvětlení na lidské zdraví a na ptáky (dezorientace při přeletech, snížení reprodukční úspěšnosti, rušení při hnízdění).
3. Podle § 15a odst. 2 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, musí územní souhlas obsahovat mj. údaje o splnění podmínek pro vydání územního souhlasu. V napadeném územním souhlasu odůvodnění splnění podmínek pro jeho vydání zcela chybí. Nelze z něj seznat, zda a jakým způsobem stavební úřad posuzoval splnění podmínek vymezených v § 96 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a na základě jaké úvahy či podkladů dospěl k závěru, že záměr podstatně nezmění poměry v území.
4. V dané věci nebyly splněny podmínky pro vydání napadeného územního souhlasu a mělo být vedeno územní řízení, neboť realizací stavby se zásadně změní poměry v jejím okolí ve smyslu § 96 odst. 1 stavebního zákona. Výraznější nárůst světelného záření totiž může obtěžovat okolí a představovat podstatnou změnu poměrů v území. Za takové situace nebylo možno záměr umístit pomocí zjednodušeného procesu v podobě územního souhlasu, ale bylo nutné vést řádné územní řízení, v němž je třeba umožnit vlastníkům sousedních staveb uplatnit námitky (srov. § 89 odst. 6 stavebního zákona) a na jejich základě posoudit, zda užívání stavby nebude zatěžovat okolí v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezovat užívání okolních pozemků ve smyslu § 1013 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.
5. Stavba je zároveň v rozporu s § 8 odst. 1 písm. c) a § 10 odst. 1 písm. j) vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, neboť nesplňuje základní požadavky, kterými jsou ochrana zdraví osob a zvířat, zdravých životních podmínek a životního prostředí, a ohrožuje životní prostředí nad limity obsažené v jiných právních předpisech, a to v důsledku (doposud zcela neznámých) světelně-technických vlastností. V projektové dokumentaci je v souhrnné technické zprávě uvedeno, že součástí záměru je 10 ks nových sodíkových svítidel, dle koordinačního situačního výkresu jsou stožáry vybaveny šetrnějšími LED svítidly. Budoucí světelný smog představuje též imise, které jsou v daném případě nepřiměřené místním poměrům.
6. V rozporu s § 15a odst. 1 písm. a) a c) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, napadený územní souhlas neobsahuje vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb. Situační výkres stavby je nadto vypracovaný v rozporu se

47/2023

skutečným stavem v území – chybí v něm zákres skutečného obvodu stavby bytového domu č. p. 2507 a č. p. 2508. Není proto možné určit, zda jsou splněny podmínky pro vydání územního souhlasu podle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona, podle něhož se nevyžaduje souhlas sousedů v případech stavebních záměrů uvedených v § 103 stavebního zákona, pokud nejsou umístěny ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m. Měření provedené žalovaným je pouze orientační, neboť žalovaný není kvalifikovaným zeměměřičem s certifikovaným přístrojem. V rozporu s § 2 odst. 7 stavebního zákona pak pomíjí, že bytový dům zčásti od 2. NP nahoru přesahuje nad pozemek p. č. XF, minimálně u stožáru u bytu žalobkyně. Reálná vzdálenost tak činí cca 1,8 metru a po instalaci svítidla to bude cca 1,5 metru. Právě tato vzdálenost je přitom vzdáleností od společné hranice pozemků ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona. K územnímu souhlasu proto měl být doložen souhlas žalobkyně. Tato vzdálenost navíc nerespektuje ani obecné požadavky pro odstupy staveb dle § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území.

7. Vadu územního souhlasu spatřuje žalobkyně také v tom, že v projektové dokumentaci a žádosti jsou uvedeny i pozemky, na kterých není stavba umístěna. Výměna vedení technické infrastruktury provedená spolu s veřejným osvětlením dle žalobkyně nevyžaduje ani územní souhlas, a ten proto v tomto rozsahu neměl být vydán. V územním souhlasu také absentuje odůvodnění souladu stavby s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování. Stavební úřad nepostupoval dle tzv. principu předběžné opatrnosti, když nezkoumal světelné znečištění. Ze všech uvedených důvodů žalobkyně navrhuje, aby zdejší soud napadený územní souhlas zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že stavba vedení sítí veřejného osvětlení, včetně stožárů a systémů řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky, nevyžaduje dle § 103 odst. 1 písm. f) bodu 8. stavebního zákona ohlášení ani povolení. Dle doloženého jednoduchého technického popisu záměru s příslušnými výkresy byly umísťované stožáry vzdáleny více než 2 m od společných hranic s pozemkem parc. č. XE. Hranice pozemků a umístění technických sítí určuje stavební úřad dle map dostupných na mapovém portálu <https://gis.brno.cz/> a katastrálních map dostupných na <https://www.cuzk.cz/>. Na kontrolní prohlídce dne 27. 4. 2023 byla změřena vzdálenost sloupu budoucího veřejného osvětlení od hranice pozemku parc. č. XE, změřená vzdálenost odpovídá jednoduchému technickému popisu. Vzdálenost fasády arkýře přecházejícího nad pozemek parc. č. XF od svítidla nebyla z technických důvodů měřena. Vzájemný odstup mezi fasádami staveb a sloupy veřejného osvětlení není ve stavebním zákoně ani jeho prováděcích vyhláškách definován. Žalovaný poskytl žalobkyni všechny výsledky měření a popis svítidla dodané oznamovatelem dne 21. 6. 2023. Žalobkyně byla opakovaně poučena, že dle § 96 odst. 4 stavebního zákona se o námitkách osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno, nerozhoduje. Byla poučena i tom, že územní souhlas lze přezkoumat v přezkumném řízení. Této možnosti žalobkyně nevyužila.

IV. Posouzení věci

9. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

47/2023

10. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017 – 43, č. 3931/2019 Sb. NSS, lze souhlasy vydané podle stavebního zákona přezkoumat na základě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 s. ř. s. Právní úprava neumožňuje brojit proti územnímu souhlasu řádným opravným prostředkem v řízení před správním orgánem (přezkumné řízení dle § 96 odst. 4 stavebního zákona není řádným opravným prostředkem). Běh lhůty podle § 72 odst. 1 s. ř. s. se odvíjí od okamžiku, kdy se žalobce seznámil s obsahem a důvody napadeného souhlasu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2022, č. j. 1 As 254/2021 – 29). K tomu v nynější věci nedošlo dříve, než žalobkyni stavební dozor dne 23. 3. 2023 umožnil pořídit kopii územního souhlasu.
11. Žaloba je důvodná.
12. Podle § 96 odst. 1 stavebního zákona *místo územního rozhodnutí stavební úřad vydá územní souhlas, pokud je záměr v zastavěném území nebo v zastavitelné ploše, poměry v území se podstatně nemění a záměr nevyžaduje nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu.*
13. Podle § 96 odst. 2 písm. a) stavebního zákona *územní souhlas postačí v případech stavebních záměrů uvedených v § 103.* To dle § 103 odst. 1 písm. e) bodu 8. stavebního zákona platí i pro *vedení sítí veřejného osvětlení, včetně stožárů a systémů řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky.*
14. Podle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona *oznámení záměru obsahuje kromě obecných náležitostí údaje o požadovaném záměru a identifikační údaje dotčených pozemků a staveb. K oznámení oznamovatel připojí souhlasy osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas s navrhovaným záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu; souhlas se nevyžaduje v případech stavebních záměrů uvedených v § 103, pokud nejsou umístěny ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m.*
15. Výkladem uvedených ustanovení se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 1. 2015, č. j. 6 As 189/2014 – 38, v němž dospěl k závěru, že aby bylo možné konkrétní záměr, spadající typově do některé z kategorií vymezených v § 96 odst. 2 stavebního zákona, umístit do území formou územního souhlasu, musí být splněny též podmínky vymezené v odstavci prvním citovaného ustanovení. „*Územní souhlas je zjednodušený proces umístění záměru do území, který je primárně určen pro záměry nekonfliktní, u nichž se nepředpokládá ani střet s veřejnými zájmy, ani zásah do práv vlastníků okolních nemovitostí. Stavební zákon to vyjadřuje slovy „poměry v území se podstatně nemění“. Jestliže je z podkladů zřejmé, že záměr ovlivní své okolí zvýšením hladiny hluku a toto zvýšení není jen marginální, pak lze těžko dospět k závěru, že se poměry v území podstatně nemění. Takový záměr proto není možné umístit pomocí zjednodušeného procesu (územního souhlasu), ale je nutné ohledně něj vést řádné územní řízení.*“ Jakkoliv citovaný rozsudek hovoří o zvýšení hladiny hluku, které není jen marginální, lze uvedené závěry vztáhnout také na jiné imise spojené se stavebním záměrem, včetně obtěžování světelným zářením (též žalobkyni odkazovaný rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2020, č. j. 46 A 94/2017 – 140).
16. Ačkoli územní souhlas není výsledkem správního řízení, musí být odůvodněn (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2018, č. j. 9 As 215/2018 – 33, a ze dne 20. 6. 2019, č. j. 9 As 131/2019 – 64). Podle § 15a odst. 2 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě

územního rozhodování a stavebního řádu, musí územní souhlas obsahovat mj. údaje o splnění podmínek pro vydání územního souhlasu. Z odůvodnění územního souhlasu ve spojení s jeho podklady proto musí přesvědčivě vyplývat mimo jiné to, že umístěním záměru nedojde k podstatné změně poměrů v území. Podrobnost odůvodnění a rozsah takových podkladů bude kromě požadavků zákona a prováděcích předpisů záviset na individuálních okolnostech a konkrétních podmínkách týkajících se daného záměru.

17. Napadený územní souhlas je z hlediska těchto požadavků nepřezkoumatelný. Není sporu o tom, že územním souhlasem dochází kromě výměny 3 stávajících také k umístění 7 nových sadových stožárů veřejného osvětlení (7 nových světelných míst) u bytových domů. V tomto ohledu není podstatné, zda je vzdálenost od sousedního pozemku, na němž bytový dům stojí, necelé 4 metry (jak tvrdí žalovaný) nebo cca 1,5 metru (jak tvrdí žalobkyně). V obou případech se jedná o umístění několika nových zdrojů světelných imisí v bezprostřední blízkosti bytových domů. V takové situaci dle zdejšího soudu nepostačí konstatovat, že umístěním záměru se podstatně nemění poměry v území, jak učinil žalovaný v napadeném územním souhlasu. Naopak, úvahy v tomto směru musí být řádně odůvodněny a podloženy. Ani z projektové dokumentace pak k této otázce nic relevantního neplyne.
18. Obecně nelze vyloučit (a zákon to i předpokládá), že umístěním nového veřejného osvětlení ke změně poměrů v území nedojde, neboť jeho vliv bude pouze marginální (např. s ohledem na stávající úroveň světelného znečištění v území, na technické provedení osvětlení, jeho vzdálenost od obytných místností apod.). Aby ovšem bylo možné tuto otázku relevantně posoudit, je třeba znát podrobné technické parametry konkrétního záměru a posouzení musí být dostatečně skutkově podloženo. Ani to ovšem v nynější věci není splněno.
19. Jak uvádí žalobkyně, dle projektové dokumentace mají být sloupy veřejného osvětlení osazeny sodíkovými svítidly. Ze správního spisu předloženého žalovaným vyplývá, že až dne 21. 6. 2023 (tedy několik měsíců po vydání územního souhlasu) doložil oznamovatel další podklady, podle kterých mají být použita šetrnější LED svítidla (pod okny žalobkyně na zakázku vyrobená se speciálním stíněním), a doložil také plán rozmístění svítidel s výpočty. Při hodnocení zákonnosti napadeného územního souhlasu k těmto skutečnostem nelze přihlídnout, neboť soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Bez ohledu na to však lze konstatovat, že ani tyto nové podklady nebyly nijak přezkoumatelně vyhodnoceny.
20. I v případě splnění podmínek § 96 odst. 1 a 2 stavebního zákona může být územní souhlas vydán pouze tehdy, pokud oznámení záměru obsahuje kromě obecných náležitostí také podklady podle § 96 odst. 3 stavebního zákona. Dle písm. d) tohoto ustanovení má oznamovatel v případě záměrů umístěných ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m povinnost doložit souhlas osob, jejichž vlastnické právo může být záměrem dotčeno.
21. Žalovaný vychází z předpokladu, že souhlasu žalobkyně v daném případě nebylo třeba, neboť záměr je umístěn více než 2 metry od společných hranic s pozemkem ve spoluvlastnictví žalobkyně. Také tento závěr je dle zdejšího soudu nepřezkoumatelný, neboť pro něj chybí ve spise nebo v projektové dokumentaci skutková opora.
22. Podle § 15a odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování a stavebního řádu, *územní souhlas kromě náležitostí stanovených v § 96 odst. 4 stavebního zákona obsahuje v případě umísťování stavby, vzdálenosti od hranic pozemku a*

47/2023

sousedních staveb, prostorové řešení stavby, zejména půdorysnou velikost, výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě.

23. Údaje o vzdálenosti stavby od hranic pozemku a sousedních staveb napadený územní souhlas ani projektová dokumentace neobsahují. Tento nedostatek se žalovaný pokusil zhojit při místním šetření dne 27. 4. 2023 (tedy po vydání napadeného souhlasu), při kterém měřil vzdálenost od středu sloupu po hranici pozemku, tj. patrně po místo, kde začíná první nadzemní podlaží stavby. Dle zdejšího soudu žalovanému nelze primárně vytýkat nedostatek odbornosti v oboru zeměměřictví, neboť i laicky provedené měření může mít dostatečnou vypovídací schopnost, pokud v konkrétním případě není jeho výsledek závislý na vysoké přesnosti. Žalovaný ovšem pochybil i v určení počátečního a koncového bodu měření.
24. Je pravdou, že vzájemný odstup mezi stavbami a sloupy veřejného osvětlení není ve stavebním zákoně ani jeho prováděcích předpisech definován. Pokud se ovšem měří odstup stavby od pozemku, je třeba jako počáteční bod určit tu část stavby, která je pozemku nejblíže. Součástí pozemku je přitom také prostor nad povrchem i pod povrchem (§ 506 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku). Vztaheno na nynější věc, pokud je na vrcholu kolmého stožáru veřejného osvětlení umístěno jeho zakončení spolu se svítidlem směřující k sousednímu pozemku, je nutné měřit vzdálenost od té části stavby, která je sousednímu pozemku (resp. pravoúhlému průmětu obvodu pozemku do svislé roviny) nejblíže.
25. Ustanovení § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona hovoří o vzdálenosti *od společných hranic pozemků*. Toto ustanovení ovšem dle zdejšího soudu nelze vykládat výhradně jazykově bez přihlédnutí k jeho smyslu a účelu a systematické právní úpravy. Zákonodárce vychází z předpokladu, že pokud je umísťovaný záměr ve vzdálenosti větší než 2 m od pozemku jiného vlastníka a podstatně nemění poměry v území, nezasahuje do práv tohoto vlastníka natolik, aby bylo třeba jeho souhlasu s umístěním záměru. Při výkladu dotčeného ustanovení ovšem není žádný důvod rozlišovat, zda se v dané vzdálenosti nachází pozemek jiného vlastníka nebo jiná jeho nemovitost (např. právě stavba). Pokud tedy stavba dotčeného vlastníka nějakou částí přesahuje pozemek vlastníka směrem k umísťovanému záměru (a tedy vzdálenost od záměru ke stavbě je nižší než od záměru k pozemku), je třeba pro účely použití § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona určit vzdálenost mezi oběma stavbami. Tomuto výkladu odpovídá i znění § 15a odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování a stavebního řádu, které nerozlišuje mezi pozemky a stavbami a požaduje, aby územní souhlas obsahoval *vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb*. Jak již bylo řečeno, tuto náležitost neobsahuje nejen napadený územní souhlas, nýbrž ani podkladová dokumentace. Není podstatné, že žalovaný vzdálenost od sousedních pozemků určuje dle map dostupných na vyjmenovaných mapových portálech, neboť jeho měření se nijak neodrazilo v obsahu územního souhlasu ani v jeho podkladech. Výsledky měření relevantní pro nynější věc pak ani tímto způsobem nebylo možné získat.
26. S ohledem na výše uvedené je předčasné za nynějšího stavu hodnotit, zda stavba splňuje požadavky § 8 odst. 1 písm. c) a § 10 odst. 1 písm. j) vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby.
27. K ostatním žalobním námitkám lze jen ve stručnosti uvést, že tvrzená vada územního souhlasu spočívající v zahrnutí pozemků, na kterých není stavba umístěna, se nijak nedotýká

47/2023

práv žalobkyně, neboť nejde o pozemky, k nimž by žalobkyně měla vlastnické nebo jiné věcné právo. Práva žalobkyně nemohla být nijak dotčena ani pokud do územního souhlasu byla zahrnuta i výměna vedení technické infrastruktury, která dle žalobkyně nevyžaduje ani územní souhlas. Odůvodnění souladu stavby s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování je obsaženo na str. 4 napadeného územního souhlasu, kde je uvedeno, že záměr bude realizován v zastavěném území v souladu s platným územním plánem. Žalobkyně nijak konkrétně nenamítá, že by napadený územní souhlas byl s územním plánem nebo cíli a úkoly územního plánování v rozporu.

V. Závěr a náklady řízení

28. Zdejší soud z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem vyjádřeným výše (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
29. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měla plný úspěch žalobkyně, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Ze soudního spisu vyplývá, že žalobkyni vznikly náklady řízení za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen žalobkyni zaplatit do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 7. prosince 2023

David Raus v.r.
předseda senátu